

НС уведомителен бюлетин

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1124

29.09.2024 (135)

Адолф Хитлер: Любимият фюрер

Част 1

Въведение

Адолф Хитлер със сигурност е бил най-обичаният лидер на всяка нация!

Тази любов го прави толкова ефективен. Тази ефективност го направи толкова страшен за врага. Този страх го кара да бъде порицаван от врага година след година и десетилетие след десетилетие.

Любовта не може да бъде победена от омразата. Истината не може да бъде изкоренена от лъжата. Благородството не може да бъде унищожено от подлостта.

Един ден вълната ще се обърне...

Герхард Лаук
октомври 1999 г. (110)

Кой е бил Адолф Хитлер?

от Michael Storm

Нашият фюрер Адолф Хитлер е бил много надарен човек. Изпълнявал е много изключително трудни роли, включително на военачалник, политически лидер и строител, за да споменем само някои от тях. Според мен най-често признаваната роля - т.е. на военен господар -, *не е била* истинският вътрешен човек. Въпреки че се е заел със задачата с цялата си енергия, това не е било вътрешното му призвание. (Например той отказва да преориентира икономиката към тотална война до края на 1943 г., а включването на германските жени във военните действия - до 1944 г., защото се надява да приключи успешно войната, без да се налага да обръща курса на делото на живота си).

Макар че със сигурност е бил наистина талантлив политически лидер и динамичен държавник, това са били външни роли, които все още не са удовлетворявали вътрешния човек. След зимната криза на Източния фронт те отстъпват на заден план пред ролята на военачалник, която фюрерът е принуден да поеме.

Вътрешната същност на Адолф Хитлер, която се проявява през целия му живот, е на *строител*. Целта на тазгодишната статия за рождения ден е да разгледаме този факт. Противно на негативния образ на нашия любим фюрер, изграждан от еврейската медия, той е бил най-позитивният, градивен лидер в историята.

Като момче иска да стане художник. Като млад дори си изкарва прехраната като художник. Но едва когато кандидатства в университета във Виена, открива истинското си вътрешно призвание. Художественият институт отхвърлил кандидатурата му, което разбило сърцето му. Но му казали, че бъдещето му е в областта на архитектурата и че трябва да се насочи към нея.

През целия си живот Адолф Хитлер проектира къщи, сгради, стадиони, мостове, работни квартали и цели градове. Всеки от тях е носил личния отпечатък на най-съкровенията му същност. Задачата на Алберт Шпеер като главен архитект на Райха е да възприеме идеите, скиците, чертежите и моделите на фюрера и да ги превърне в реалност. Бетонни, стъклени и стоманени съоръжения изникват из цяла Германия, когато мечтите на фюрера придобиват форма. Строителната му програма продължава от 1933 до 1943 г. Но Германия не разполага с достатъчно работници или суровини,

за да започне дори малка част от предвидените проекти през този кратък, десетгодишен период.

Германското въоръжение остава на заден план пред строителната му програма до 1944 г. През 1938 г. само Франция изпреварва Германия по отношение на въоръжаването. През 1939 г. Великобритания изразходва повече средства за RAF, отколкото Херман Гьоринг за Луфтвафе. През 1940 г. Франция разполага с два пъти повече модерни танкове от Германия. А тези две така наречени миролюбиви демокрации бяха *най-слабите* в огромната съюзническа коалиция от сили, която обкръжи Германия в най-чудовищната война, позната на човечеството. Все пак на тях - САЩ, СССР, Великобритания, Франция и т.н. - им отне повече от шест години. - за да смажат малката Германия.

Очевидно е, че физическото създаване на аутобана, сградите и градовете е било много важен приоритет за фюрера. Но дори и тези гигантски проекти не успяват да покажат в достатъчна степен неговата вътрешна същност, която е била далеч по-голяма.

Когато Адолф Хитлер се присъединява към никому неизвестната НСДАП като неин седми член, той започва кампания за създаване на мощна политическа машина, която от неяснота се превръща във всеобхватното движение, което виждаме в магнетичния филм "*Триумф на волята*". Нищо от това не би било възможно без неговия вътрешен стремеж. Изграждането на партийната машина не е било лесно и по целия път е трябвало да се бори със страховити врагове. Тъй като политическото звено на партията се разраства до милиони членове, фюрерът създава многобройни клонове на движението, за да може всеки член да изпълни личната си съдба. Най-известните от тях, разбира се, са S.S., S.A. и *Хитлерюгенд*. Но съществували и десетки други, много по-големи организации, които подкрепяли работници, фермери, студенти и т.н. Техният брой членове превъзхождаше дори двумилионния S.A. Геният на фюрера беше толкова голям, че практически всеки беше включен в националната структура, където получаваше удовлетворение от това, което правеше най-добре, а това на свой ред обедини народа така, както никой народ не е бил обединяван нито преди, нито след това.

Адолф Хитлер не само изгражда най-всеобхватното политическо движение в световната история - при най-неблагоприятните условия, които можем да си представим - но и създава най-силната икономика в Европа. Когато Фарерът поема властта на 30 януари 1933 г., германската икономика е изгоряла,

тлееща. Безработицата е над 25 %. Дойче марката не струваше нищо. Международната търговия беше невъзможна поради еврейската световна депресия и отказа на Великобритания да позволи на Германия достъп до световните пазари. Дори митническият съюз с Австрия беше забранен от зловещия Версайски договор. Накратко, Германия беше в оскъдица и заобиколена от стена на протекционизъм от страна на враждебни държави. Германия щеше да остане икономически роб за вечни времена. За да се прибави и обидата, Световното еврейство, базирано в Ню Йорк, обяви война на националсоциалистическа Германия. Те призоваха за световен икономически бойкот срещу Германия и използваха всичките си икономически и политически връзки по света, за да задушат Германия.

Фюрерът остава невъзмутим от тази на пръв поглед безнадеждна задача. В рамките на няколко часа, след като пое ръководството на безпътната държава, той се зае с херкулесовата задача да изгради нова национална икономика. С невероятна бързина енергията на Фюрера превръща замиращата икономика в икономика на жизнеността, силата и енергичността. Милиони хора се върнаха на работа. Семействата можеха да започнат отново. Истинско чувство на надежда проникна във всяка тъкан на германския живот. През 1938 г. германската икономика е най-силната в Европа. Тя дори изпитва остър недостиг на работна ръка. Италианци, поляци и французи се стичат в Германия, за да изхранват семействата си.

За съжаление на световния мир само националсоциалистическа Германия се освободи от еврейските пипала на световната депресия. На 7 декември 1941 г. САЩ все още бяха в нейните лапи, а Англия никога не се измъкна от тях. Войната само осигури принудителни дажби, а след войната Англия отново потъна в огромната си предвоенна депресия - без империята си.

Колкото и огромни да са тези постижения - изграждането на градовете, партията и икономиката - те не са върховото постижение в живота на фюрера. През 30-те години на XX век Адолф Хитлер многократно уверява световните лидери, че националсоциализмът не е за износ, противопоставяйки своята политика на еврейския болшевишки интернационал, който нахлува във всички страни в търсене на световно завоевание за своята марксистко-еврейска свръхдържава. Националсоциалистическата революция била само за Германия и дегенериралите плутократични демокрации нямало от какво да се страхуват. Но те се страхуваха!

Омразата на евреите срещу възраждането на арийската чистота достига своята кулминация в световната война, в която националсоциалистическа Германия се изправя срещу еврейските клонинги. Войната започва като национална борба, в която Германия се бори за оцеляването си в един враждебен, контролиран от евреите свят. С напредването на войната обаче десетки хиляди доброволци се стичат под националсоциалистическото знаме, за да се борят не само за Германия, но и за нов световен ред. Тяхната цел е да създадат обединена арийска Европа.

Първоначално Хитлер е против това. Той искаше само Германия да бъде оставена на мира. Но след като става ясно, че войната не може да бъде локализирана, възгледът му се превръща от германски в общоарийски, европейски! Малката Германия щяла да се превърне в движещ дух в обединена арийска националсоциалистическа Европа, простираща се от Лисабон до Москва. Тя щеше да се превърне в непобедима свръхсила и да бъде повече от равностойна на еврейската плутокрация в САЩ и еврейския болшевизъм в СССР.

Генерал Леон Дегрел предвожда войските на Waffen S.S. Белгия на Източния фронт. Те се сражават за мястото на Белгия в панаирджийска Европа. Хитлер го е уважавал (както и хората му). През 1945 г. той дори казва, че ако има син, би искал той да бъде като Леон Дегрел!

До края на войната Фюрерът е изградил истинско панарийско европейско движение, което подтиква стотици хиляди хора не само да го подкрепят, но и да се бият и да проливат кръв за него дори в безнадеждните последни часове на Райха. Бункерът на Фюрера в Берлин е защитаван до последно от чуждестранни доброволци от Waffen S.S.

Невероятният подвиг на обединението на Европа, която е била разделена в продължение на векове, е не само върховно постижение на Фюрера. То е и катализаторът, който продължава да развива националсоциализма от изключително германско движение в днешния световен, панарийски феномен. Тази мечта за истински световен мир бумти силно в сърцата на милиони бели мъже по света.

Адолф Хитлер е най-великият от всички лидери. Неговото наследство за нас е концепцията му за световен мир, основана на новия световен ред на панарийския националсоциализъм. Казано по-просто, всички бели хора ще

бъдат обединени в арийско братство, където ще споделяме благата на нашия колективен гений, труд и расово превъзходство.

На 20 април е рожденият ден на любимия ни лидер Адолф Хитлер. Докато всеки абонат, поддръжник и активист празнува, запитайте се: *"Какво трябва да направя, за да помогна за завършването на най-важното дело на фюрера? Какво мога да направя, за да осигуря оцеляването на моите арийски деца в този все по-враждебен, небял свят?"*

В памет на мечтата на нашия загинал лидер Адолф Хитлер за обединена арийска раса. - *HEIL HITLER!*

Поклонничество

от **Katti**

"Днес ми се струва провидение, че съдбата е избрала Браунау ам Ин за мое родно място. И така този малък град на границата ми се струва символ на една велика мисия.

Адолф Хитлер, *MEIN KAMPF*, том 1, глава I

Започнах да усещам хилядите километри и тридневното пътуване със самолет, ферибот и влак от Чикаго, докато влакът ми от Залцбург се движеше през зелена местност със сребърни реки, преплитаци се с хлябови селца. Черни и сиви облаци се плъзгаха ниско над девствените планини, като ту скриваха, ту разкриваха набраздените им върхове - прекрасна, драматична, постоянно променяща се панорама на Горна Австрия. Но аз бях по-скоро изтощен, отколкото въодушевен, и копнеех за топло легло в приятелски гастхоф.

Умората ми изчезна и адреналинът презареди батериите на метаболизма ми, когато влакът спря на следващата гара с името "Braunau am Inn". Въпреки че планирах да пристигна в това малко средновековно градче от много месеци, да видя това име на гарата за първи път през прозореца на влака беше шок. Бях успял! Наистина бях тук" Нарамих раницата си и преминах през студения дъжд на няколко километра от гарата до самотната Линцер Щрасе, където се осведомих за ресторант "Майбрю". Имах късмет. Домакинята ми

каза, че всяко друго място в Браунау и на километри наоколо е резервирано, често месеци предварително. "Не се учудвам на това", казах загадъчно, а тя се усмихна. "Целият свят е тук този месец." "Какво?" Задъхах се. "Само почакай. Ще видиш!" И ме остави сама да размишлявам над загадката ѝ в удобната ми малка кабинка.

Събудих се на разсъмване в едно все още влажно от вчерашните дъждове утро. Но градът беше оживен от селска дейност и аз се възхитих на чудесното, хармонично съчетание на модерния живот - магазини и домове с традиционните сгради и улици от отминалите векове. Продължих до края на Линцерщрасе, която се отваряше към просторен пазарен площад, излязъл направо от Средновековието. В южния му край се издигаше Залцбургската крепост - масивна арка, която преди петстотин години е охранявала първоначалния вход към Браунау. През другата страна уличният мост пресичаше малък приток на река Ин. Може би на сто и петдесет метра от Тор все още съществува голяма, обикновена белосана сграда, която днес е заета от обитатели на апартаменти. Именно до тази на пръв поглед незабележителна постройка в едно затънтено австрийско градче бях дошъл на гости от другия край на света. Защото тук, в къщата на Залцбургер Ворщадт, е роден най-великият син на Земята, а аз бях пристигнал, за да отпразнувам стотния му рожден ден.

Не бях сам, както разбрах на следващия ден, когато редовни войски и специални части на австрийската армия внезапно окупираха Браунау ам Ин. Транспортът по моста към германската граница беше блокиран, а от влизащите в града се изискваше да представят документ за пребиваване. Военен хеликоптер кръжеше ниско над главите, докато десетки бронирани машини се движеха по стария пазар. В сцени, напомнящи холивудски пропагандни филми от 40-те години на миналия век, войници с картечници се разхождаха сред смаяните селяни, а фигури с каски и офицери с пистолети се разполагаха на наблюдателни пунктове. В целия град се появяват плакати, които недвусмислено съобщават, че в Браунау е въведено военно положение. Всички форми на публични демонстрации, предупреждаваха правителствените плакати, от 14:00 часа в сряда до 900 часа в петък бяха строго забранени. Говоренето на висок глас на повече от двама души, уличните събирания или пикетирането по тротоарите, разпространяването на листовки, викането на лозунги, дори лицата, носещи "подозрително облекло", подлежаха на незабавен арест и преследване съгласно австрийското "антинацистко" законодателство.

Самодоволните привърженици на демокрацията се държаха точно като собствените си противни карикатури на "тоталитарни фашисти". Но точно преди тяхното пристигане градът беше зает от хиляди "аутсайдери" от цяла Европа и Америка, дори от Австралия, Южна Африка и Ориента. Бедният малък Браунау набъбна от посетители, а атмосферата ставаше все по-тежка от напрегнатото очакване. Всеки си говореше за това. Командоси върколаци трябвало да издигнат в полунощ знамето със свастика над Залцбургската тора. Смяташе се, че убийци на евреи дебнат по улиците през нощта. Терористи от Милано щяха да блъснат чучелото на Симон Визентал пред дома на кмета. Опасенията на обществеността не бяха успокоени, когато правителствените войски издигнаха барикада през Залцбургер Тор, запечатвайки Стария Vorstadt с неговата забранена зона. През арката видях улицата отвъд, зловеща заради принудителната си празнота.

До късно вечерта пазарният площад беше почти безлюден, с изключение на войниците на постове им. Но всички таверни и ресторанти бяха претъпкани с оживени празнуващи. Малко преди полунощ нещата започнаха да се случват. В хотел "Ганн", недалеч от Залцбургския връх с барикадата, някой поръча бутилки от най-доброто шампанско в къщата и навсякъде се вдигнаха тостове с пожелания за рождения ден. В Ratskeller-a на моя собствен Maubräu, на съседната маса, заобиколен от студенти от Мюнхен, един млад мъж се изправи умно, гръмна с дясната си ръка в забранен поздрав и изкрещя с пълно гърло: *"За Великогерманския райх, Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil!"* *Никой не притесняваше нито него, нито спътниците му.*

Тъй като бях сам, моето собствено празненство беше по-тихо. Отидох до близкия празен пазар и седнах на една пейка под големия селски часовник. Погледнах нагоре към небето. Облаците, които бяха покрили по-голямата част от Централна Европа през изминалата седмица, се бяха разсеяли и наблюдаваните звезди танцуваха неумолимо в съдбовните си позиции, докато наглите дробове на призрачния часовник отмерваха полунощ. Да бъдеш на това място, в този момент - няма думи. Когато последният удар отзвуча във вечността, натиснах бутона за възпроизвеждане на малкия си касетофон. Баденвайлер, любимият му марш, пулсираше в слушалките ми.

На следващата сутрин пазарният площад беше задръстен от множество очакващи хора. Всички те сякаш чакаха, чакаха - какво чакаха? За кого? Сякаш той самият щеше да се появи всеки момент, може би изправен в голям черен мерцедес. Може би очакваха нещо подобно. Живият дух, емоционално осезаемото присъствие на човека, който четиридесет години след

физическата си смърт привличаше вниманието на света към родното си място, ставаше все по-силно, проявяваше се все по-мощно.

Към обяд сред тълпата мистериозно се появява група италиански фашисти. Един от тях, който не се подчиняваше на огромното присъствие на властите, се опита да говори. *"Поднасяме поздрав за рождения ден на най-великия герой на Бялата раса! Той живее завинаги в сърцата и умовете на своите кръвни братя и сестри! Няма еврейска тирания."* - Войниците се нахвърлиха върху него и другарите му, но не и преди да отбележат поздрав към зашеметените зрители. Някои от тълпата се осмелиха да отвърнат на поздрава. Други се развеселиха, а неколцина започнаха да пеят старата песен на щурмоваците "Brüder in Zechen und Gruben", очевидно остроумна препратка към кратката реч на италианеца за "кръвните братя". Полицията изкара дори тези респонденти за арест - тежък арест в тази част на света.

Моето собствено малко празненство се състоя зад тази суматоха, на площада Pfarrkirche във великолепната катедрала от 15-и век "Свети Стефан". Първо слязох в близкия подземен мемориал на загиналите във войната - публична епитафия, на чиито стени са изписани имената на падналите от Браунау. В центъра на пода лежи представител на войник, заспал в героична смърт. На северната стена е поставен почетен списък на воините, загинали при Сталинград. Тук поставих букет цветя с малък свитък, на който пише: "И вие още сте победили!". Изкачвайки се по стълбите от мемориала, прекосих до Пфарркирхе, където положих в центъра на олтара цъфтящ вечнозелен венец с неговата снимка и запалих най-горната свещ на жертвеника.

Докато медитирах на пейката, видях една възрастна жена да влиза и да отива директно към олтара, където забеляза венеца ми с нейната снимка. Макар че очевидно беше поразена от откритието си, тя не разтревожи вечнозеления венец. Дойдоха и други хора, видяха го с явно учудване, но го оставиха недокоснат.

Отидох в задната част на катедралата, за да видя древния купел, в който е било кръстено бебето, а после се върнах на ярката слънчева светлина на претъпкания пазарен площад. Тези простички тихи събития, разказани в тяхната цялост, не могат да предадат дълбоко вълнуващото качество и дълбокото емоционално преживяване на този Ден на дните, със сигурност най-въодушевяващият ден в живота ми. До този априлски ден до голяма степен се бях отчаял от перспективите ни за успех. Това неизмеримо бедствие - загубата на Втората световна война - изглеждаше невъзвратимо.

След печалния край на тази катастрофа за земната цивилизация движението се бори напред, пада и отново се бори напред в епоха, в която хипнотизиращите сили на злото изглеждат непобедими.

Но на този 20 април, на стогодишнината от рождението му, в свещеното му родно място, постепенно ме осени неочакваното разбиране, че съм бил ограничен в оценката си за развитието и напредъка на движението в рамките на собствения си тънък отрязък от време. Неговата идея е ВЕЧНА концепция. Историческите последици, които той задейства, са приливна вълна от събития, набираща неудържим тласък с годините и далеч в бъдещето. Нашето Движение е приложение на законите на Природата към човешките дела, а Природата е всемогъща. То може да бъде възпрепятствано временно, но силите му само се натрупват в разочарованието, за да се втурне накрая напред по-яростно от всякога.

На 21 април, след като властите вдигнаха барикадите пред къщата му, тълпите се втурнаха към нея като мюсюлмани около Свещения камък в Мека. Бях сред много непознати, но всички ние изведнъж се почувствахме роднини помежду си, братя и сестри на свастиката, и да бъдем заедно на това почитано място беше като завръщане у дома. Духът му обгърна всички ни, направи ни свои другари и ни изпълни с увереност за бъдещето. Самият факт, че бяхме дошли от всички краища на Земята на това място, в този специален момент сред един враждебен свят, беше достатъчно доказателство, че идеята още живее." Беше така, както той каза във филма "Триумф на волята" - "повелята на сърцата ни" ни събра. Изпитвахме изключителна гордост от съзнанието, че бъдещите поколения ще ни завиждат, че сме се събрали тук в този уникален момент, за да запалим свещ за рождения ден, заобиколени от огромната нощ на невежеството и злото. От този пламък едновременно ще се разпространи фар, който да просвети нашите расови сродници, и огън, който да изпепели отровителите на нашето потомство.

Бях дошъл в Браунау ам Ин, за да му предложа най-незначителните празненства, с които можех да почета паметта му. Но той ми даде подарък, голям като самия живот - подновена, непоклатима вяра в нашия неизбежен, абсолютен триумф. Neil Hitler! Хиляди пъти "Хайл Хитлер"!

NS KAMPFRUF
KAMPFGRUPPE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

September 1934 April 1944 1934

Der Kampf geht weiter !

Beim Leben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Isolation von Moskau, Verdrängung, Verfolgung und Verleumdung haben nicht ausgereicht, den Kurs der gesamten Welt unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu unterbrechen.

Alle Nationalsozialisten sind unerschütterlich. Töten und Ermordungen sind ein Schicksal im Kampf um die Erfüllung unserer wahren Ziele.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist keine auch mit großer Hilfe zu vermeiden.

Der unermessliche Schaden an dem Leben, dem Volkstum - gegen alle wahren Völker (Völkern) - ist unheilbar. Keine Mittel und Erfindungen, Überlebende und Familienvermittlung.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im Innenkampf, ob im Propagandakampf innerhalb oder auf einem Schlachtfeld anderer Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hitl Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Преден доклад
Интервю с Моли
Трета част

НСК: Настоящите ни проекти очевидно са свързани с философия и изкуство.

Моли, опитете миешето си за вярността на тези теми и посланията.

Моли: Опитвам се да обновявам фотографията, но най-много съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армията на чомечестото (www.morningbraveheart.com/truth.htm). Беше съм на 21 страници, а имам още толкова много за правене. Изучаването на Втората световна война е абсолютно минало поле от информация. Търся информация за едно нещо и откривам още две неща, които трябва да прочувам. Чувствам се малко като археолог, който открива

the NEW ORDER

Number 176 (132) Founded 2012 April 26, 2022 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the world of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware conservatives and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO е най-големият в света
Доставчик на националсоциалистическа пропаганда!

Печатни и онлайн периодични издания на много езици
Стотици книги на много езици
Стотици уеб-сайтове на много езици

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!